

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Ivany Pikalové a soudců Mgr. Pavla Telce a JUDr. Dany Dorazilové ve věci žalobce **Mgr. Miloslava N.**, nar. xxx, bytem v xxx, zastoupeného JUDr. Irenou Tšponovou, advokátkou se sídlem v Přerově, Kratochvílova 142/15, proti žalovanému **Pavlu N.**, nar. xxx, bytem v xxx, zastoupenému Mgr. Robertem Pastorčákem, advokátem se sídlem v Přerově, Komenského 15, o vyklizení části nemovitosti, k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 30.3.2009, č.j. 15C 281/2008-68,

t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu **se potvrzuje.**

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech odvolacího řízení částku 3.300,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky JUDr. Ireny Tšponové.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem okresní soud uložil žalovanému povinnost vyklidit v domě č.p. xxx v xxx, ulice xxx, číslo orientační xxx, ve druhém nadzemním podlaží místnost o výměře 12,2 m² s oknem orientovaným na sever, v projektové dokumentaci z ledna 1995 označené č. 21 a v projektové dokumentaci z listopadu 2008 označované č. 7, koupelnu a garáž, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku. O nákladech řízení rozhodl okresní soud tak, že uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 9.900,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupkyně žalobce. Státu – ČR okresní soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Proti tomuto rozsudku okresního soudu podal žalovaný včasné odvolání, v němž namítal, že soud prvního stupně nepřihlédl k jím tvrzeným skutečnostem a označeným důkazům, že rozhodl na základě nedostatečně zjištěného stavu věci, že řízení bylo postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá v nesprávném právním posouzení věci. Odvolatel v první řadě nesouhlasil se závěrem okresního soudu, že žalovaný, který v domě žalobce bydlel z titulu rodinněprávních vztahů, svého práva bydlet v domě žalobce vůči žalobci zneužívá. Podle odvolatele takovýto závěr rozhodně nemá oporu v řízení provedených důkazech. Pokud okresní soud usuzoval na špatné a nevhodné chování žalovaného vůči žalobci z incidentu ze dne 22.8.2008, je třeba zdůraznit, že v době rozhodování soudu nebylo pravomocně ve věci rozhodnuto a tudíž je třeba respektovat princip presumpce nevinny. Navíc trestní stíhání žalovaného bylo pravomocně zastaveno usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Přerově ze dne 28.4.2009, a to z důvodu nepřičetnosti žalovaného. Žalovaný má zato, že okresní soud nesprávně vyhodnotil skutečnosti a provedené důkazy, neboť tyto jednoznačně nesvědčí o tom, že by práva bydlení v domě žalovaný zneužíval vůči žalobci a naopak žalovaný trvá na tom, že vyklizení jeho osoby z domu žalobce je v daném případě v rozporu s dobrými mravy. Okresní soud také pochybil, pokud nevyzval žalovaného, aby tvrdil a prokazoval, v jakém rozsahu se zasloužil o výstavbu domu. Pokud jde o nesprávné právní posouzení věci, to shledává odvolatel v posouzení platnosti nájemní smlouvy ze dne 28.3.2007. Žalovaný trvá na tom, že se jedná o platný právní úkon a nesouhlasí s právními závěry okresního soudu o jeho absolutní neplatnosti. Dále odvolatel vytkl okresnímu soudu, že neprovedl ani důkazy navržené žalovaným, které byly potřebné k prokázání rozhodných skutečností, a to zejména důkaz výsledkem žalobce a dále záznamy z knihy hlášení

a fonografu Policie České republiky a dále listinnými důkazy, 18 dopisy žalobce adresovanými matce žalovaného z let 2002, 2004 a důkaz výsledkem svědkyně RNDr. Ivany N. Ze všech těchto důvodů navrhl žalovaný, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení.

Žalobce se k odvolání žalovaného písemně nevyjádřil, v průběhu odvolacího jednání navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu.

Podané odvolání bylo projednáno podle procesních předpisů platných do 30.6.2009, když ve věci bylo napadené rozhodnutí vydáno před datem 1.7.2009 (článek II. bod 10 zákona č. 7/2009 Sb.).

Krajský soud přezkoumal za podmínek neúplné apelace rozsudek okresního soudu, přezkoumal i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 206, § 212 o.s.ř.) s důrazem na revizi uplatněných odvolacích důvodů a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného důvodné není.

Odvolací soud je vázán odvolacími důvody, kterými je dle obsahu odvolání žalovaného tvrzení, že řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, dále že soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, dále že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, že soud prvního stupně nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem a označeným důkazům a že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 205 odst. 2 písm. b/, c/, d/, e/, g/ o.s.ř.). K jiným vadám, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, odvolací soud přihlédl, i když nebyly v odvolání uplatněny (§ 212, § 212a odst. 1, 5 o.s.ř.). Tyto obligatorně posuzované vady odvolatel nenamítal a jejich existence z obsahu spisu ani nevyplývá.

Žalovaný v první řadě namítal, že řízení před soudem prvního stupně je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a to v tom směru, že žalovaný nebyl okresním soudem řádně poučen ve smyslu ustanovení § 118a o.s.ř.

Z obsahu předloženého spisu vyplývá, že tato odvolací námitka žalovaného důvodná není. Dle názoru odvolacího soudu postupoval okresní soud vůči žalovanému zcela správně a v souladu s procesními předpisy, když žalovaný na prokázání svých tvrzení navrhoval řádně důkazy a v tomto směru nebylo nutno vůči žalovanému postupovat podle ustanovení § 118a občanského soudního řádu.

Odvolatel dále výslovně podřadil jím uplatněné odvolací důvody pod ustanovení § 205 odst. 2 písm. b/ o.s.ř., když tvrdil, že soud prvního stupně nepřihlédl k jím tvrzeným skutečnostem a k označeným důkazům. Z obsahu odvolání však nelze relevantní argumentaci, která by odpovídala ustanovení § 205 odst. 2 písm. b/ o.s.ř. vysledovat. Tento odvolací důvod lze fakticky uplatnit pouze v koncentrovaném řízení ať už ze zákona (§ 118b) nebo

rozhodnutí soudu (§ 118c) s tím, že je zásadně spojen zákaz přihlídnout ke skutečnostem nebo důkazům, které účastník tvrdil či označil až po uplynutí zákonem nebo soudem určené lhůty. Řízení v uvedené věci však ani ze zákona ani z rozhodnutí soudu koncentrováno nebylo a nelze tedy odvolací důvod ve smyslu ustanovení § 205 odst. 2 písm. b/ o.s.ř. uplatnit.

Dalším odvolatelem uplatněným odvolacím důvodem bylo tvrzení, že soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, a to důkazy, jak byly žalovaným navrženy v průběhu řízení před soudem prvního stupně. Dle názoru odvolacího soudu okresní soud nepochybil, pokud tyto důkazy žalovaným navržené neprovedl, neboť v daném případě jsou pro právní posouzení věci nadbytečné. Důkaz, který účastník k prokázání svého tvrzení označil, není třeba provést zásadně tehdy, jestliže by nepochybně nemohly být jeho prostřednictvím rozhodné skutečnosti prokázány např. protože rozhodné skutečnosti byly již v průběhu řízení dostatečným způsobem zjištěny, jak je tomu v tomto případě. Důkazní návrhy označené žalovaným jdou mimo rámec právního posouzení věci okresním soudem a pokud okresní soud tyto důkazní návrhy zamítl, byl jeho procesní postup zcela správný a odvolací námitka žalovaného v tomto směru nemůže obstát.

Odvolatel rovněž namítal, že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním. Na základě přezkoumání obsahu spisu ani tuto odvolací námitku krajský soud neakceptuje, naopak uzavírá, že skutková zjištění, která okresní soud přijal, jsou správná, neboť korespondují obsahu spisu, a přes deklarované výhrady se žalovanému skutkové závěry okresního soudu zpochybnit nepodařilo.

Za odvolací důvod podle ustanovení § 205 odst. 2 písm. e/ o.s.ř., který žalovaný uplatnil tak, že na základě provedených důkazů dospěl okresní soud k nesprávným skutkovým zjištěním, je třeba považovat to, že výsledek hodnocení důkazů neodpovídá postupu vyplývajícímu z ustanovení § 132 o.s.ř. Může jít o situaci, kdy okresní soud vzal v úvahu skutečnosti, které z provedených důkazů nevyplývaly, ani jinak nevyšly v řízení najevo, nebo naopak že pominul rozhodné skutečnosti, které byly provedenými důkazy prokázány nebo jestliže v hodnocení důkazů popř. poznatků, které vplynuly z přednesů účastníků, nebo které vyšly najevo jinak, je z hlediska závaznosti, důležitosti, zákonnosti, pravdivosti eventuelně věrohodnosti logický rozpor nebo že výsledek hodnocení důkazů neodpovídá tomu, co mělo být zjištěno způsobem vyplývajícím z ustanovení § 133 až § 135 o.s.ř.

Dle stanoviska odvolacího soudu okresní soud při hodnocení důkazů postupoval v souladu s uvedenými zákonnými ustanoveními, v řízení provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti a skutková zjištění, která z provedeného dokazování vyvodil, považuje odvolací soud za zcela správná. Je třeba poukázat na to, že zákon nepředepisuje a ani předepisovat nemůže pravidla, z nichž bylo mělo vycházet jak hodnocení jednotlivých důkazů, tak hodnocení jejich vzájemné souvislosti. Je tomu tak proto, že hodnocení důkazů je složitý myšlenkový postup, jehož podstatou jsou jednak dílčí a jednak komplexní závěry soudce o věrohodnosti zpráv získaných provedením důkazů, jež jsou pak

podkladem pro závěr o tom, které skutečnosti účastníky tvrzené má soudce za prokázány a které tak tvoří zjištěný skutkový stav. To, jakým způsobem okresní soud v tomto konkrétním případě provedené důkazy vyhodnotil, odvolací soud nezpochybňuje, když hodnocení důkazů okresním soudem jednoznačně vychází ze zásady volného hodnocení důkazů.

Lze proto uzavřít, že okresní soud si pro účely svého rozhodnutí opatřil základní a pro věc podstatná a rozhodná skutková zjištění a i skutkové závěry, které na tomto základě přijal, jsou správné. Odvolací námitka žalovaného proti skutkovým zjištěním okresního soudu (§ 205 odst. 2 písm.e / o.s.ř.) tak neobstojí.

Zbývá tedy posoudit, zda je námitkami žalovaného zpochybnitelná správnost právního posouzení věci okresním soudem.

Pokud jde o právní posouzení věci, pak obecně platí, že toto je nesprávné, jestliže okresní soud posoudil věc podle právní normy, která na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu sice správně určil, ale nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Okresní soud žalobcem uplatněný nárok posoudil ve smyslu ustanovení § 126 odst. 1 občanského zákoníku ve spojení s ustanovením § 85 odst. 1 zákona o rodině a dovedl, že právo žalovaného bydlet u svého otce vyplývalo z rodinných vztahů, jakož i z povinností rodičů starat se o děti, pokud nejsou schopny samy se žít. Oprávnění užívat byt podle okresního soudu zaniká okamžikem, kdy dítě získá možnost bydlení ve vlastním bytě či právo bydlet v bytě svého manžela stejně jako když zneužívá svého práva bydlet v bytě rodičů vůči nim. Na základě v řízení provedených důkazů dospěl okresní soud k závěru, že žalovaný bydlel v domě žalobce z titulu rodinněprávních vztahů, tedy na základě práva dítěte žalobce, avšak toto právo na straně žalovaného zaniklo vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný zneužíval vůči žalobci tohoto svého práva. Žalobce vyjádřil svůj nesouhlas s dalším bydlením žalovaného ve své nemovitosti a oprávněně se tedy domáhá ve smyslu ustanovení § 126 odst. 1 občanského zákoníku vyklizení žalovaného.

Shora uvedené právní závěry okresního soudu odvolací soud v celém rozsahu akceptuje a v podrobnostech odkazuje na zcela konkrétní a přiléhavé odůvodnění rozsudku okresního soudu. Shodně s okresním soudem odvolací soud konstatuje, že v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že mezi žalobcem a žalovaným jsou dlouhodobě trvající neshody a konflikty, přičemž je zřejmé, že žalovaný skutečně zneužíval svého práva bydlet v domě žalobce. V tomto směru odvolací soud zcela akceptuje právní posouzení věci okresním soudem a odvolací námitky žalovaného, se kterými se v podstatě řádně vypořádal již okresní soud, nepovažuje za důvodné.

Pokud dále žalovaný dovozoval své právo v nemovitosti žalobce bydlet z titulu smlouvy ze dne 28.3.2007, i v tomto směru považuje odvolací soud právní posouzení věci okresním soudem za zcela správné, pokud tuto žalovaným předloženou listinu vyhodnotil jako absolutně neplatný právní úkon, a to z několika důvodů, jak jsou podrobně rozebrány

v odůvodnění napadeného rozsudku. Závěr okresního soudu o neplatnosti žalovaným tvrzené nájemní smlouvy ze dne 28.3.2007 má zcela jednoznačně oporu v důkazech provedených v řízení a i v tomto směru odvolací soud na zcela konkrétní odůvodnění rozsudku okresního soudu odkazuje a odvolací námitky žalovaného nepovažuje za důvodné.

Pokud tedy okresní soud vyhověl žalobě žalobce na vyklizení části nemovitosti, je jeho rozhodnutí zcela věcně správné a odvolací námitka žalovaného ve smyslu ustanovení § 205 odst. 2 písm. g/ občanského soudního řádu nemůže obstát.

Ze všech shora uvedených důvodů proto odvolací soud rozsudek okresního soudu podle ustanovení § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil, a to včetně souvisejících výroků o nákladech řízení a nákladech státu, kde okresní soud rovněž nepochybil.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalovaný se svým odvoláním úspěch neměl a je proto povinen zaplatit žalobci náklady odvolacího řízení, které představují náklady právního zastoupení podle vyhlášky č. 484/2000 Sb. ve výši 6.000,- Kč snížené na jednu polovinu podle § 18 odst. 1 téhož předpisu, tj. na částku 3.000,- Kč. Dále žalobci přísluší jedenkrát režijní paušál podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a náklady odvolacího řízení tak celkem představují částku 3.300,- Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce (§ 160 odst. 1, § 149 odst. 1 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozsudku k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Přerově dospěje odvolací soud k závěru, že napadený rozsudek má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

V Olomouci dne 20.10.2009

Mgr. Pavel **T e l e c**
pověřený člen senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Suchá

Mgr. Ivana P i k a l o v á , v.r.
předsedkyně senátu